

Analyzing the Relationship between Home Culture Attachment and Accent Imitation of Persian learners

Ghazale Sadat ShariatiFard *

Masters of Teaching Persian, Ferdowsi University, Mashhad, Iran.

gh.shariatifard@mail.um.ac.ir

Atiyeh Kamyabi Gol

Corresponding Author, Associate Professor, Department of Persian Language and Literature and Department of Linguistics, Faculty of Letters and Humanities, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran.

kamyabigol@um.ac.ir

Azam Estaji

Associate Professor, Department of Linguistics, Faculty of Letters and Humanities, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran.

estajiz@yahoo.com

Abstract:

Second language culture or target language culture plays a significant role in the language development of learners. The present study examines the relationship between the two variables of dependence on one's own (home) culture and imitation of the Persian accent of students at two intermediate and advanced levels. To this purpose, the Home Culture Attachment Questionnaire (Pishghadam & Kamyabi Gol, 2009) was distributed among 42 Persian learners at teaching Persian to speakers of other languages in Mashhad. The participants were recruited using convenience sampling and the participant's nationalities included Indian, Pakistani, Iraqi, Lebanese, Syrian and Nigerian. The participants were asked to read out the passages and their voices were recorded and transcribed. The collected data were analyzed using SPSS (version 27). The results showed no correlation between home culture attachment and accent mimicry in the advanced and intermediate levels. The results revealed a significant difference in the level of accent imitation in the intermediate and the advanced levels. The results of this study can have an effect on the testing procedure of speaking skills at the end of the courses, and also, the results could assist materials developers to design educational resources which take into account intercultural differences as a facilitative tool for learning and teaching a target language.

***Cite this article:** ShariatiFard, Ghazale Sadat. Kamyabi Gol, Atiyeh. Estaji, Azam. Analyzing the Relationship between Home Culture Attachment and Accent Imitation of Persian learners. Vol. 13, No. 2 (Tome 28), October 2024, 83-106.

DOI: 10.30479/jtpsol.2025.21606.1691

Received on: 11/02/2025

Accepted on: 07/04/2025

© The Author(s).

Publisher: Imam Khomeini International University

Introduction

There is a considerable number of studies on the important effect of culture on language learning. Many researchers have studied the effects of second language culture and its various components on the identity of language learners (Brown, 2007; Gao, 2010; Norton, 1995; Schumann, 1990). The current research also believes in the effects of second language culture in language teaching and also considers other elements such as accent imitation, to be related to efficiently learning Persian as a second language. Considering this aim, the present research seeks to study the relationship between two variables including dependence on home culture and imitation of the native Persian accent of Persian learners at both intermediate and advanced levels studying at teaching Persian to speakers of other languages' centers in Mashhad. Therefore, the research questions of the present research are as follow:

1. Is there a relationship between dependence on one's home culture and imitation of Persian accent in the intermediate level Persian learners?
2. Is there a relationship between dependence on one's home culture and imitation of Persian accent in the advanced level Persian learners?
3. Is there a significant difference in the degree of dependence on the home culture between intermediate and advanced Persian learners?
4. Is there a significant difference in the degree of accent imitation between intermediate and advanced Persian learners?

Methodology

The statistical population of this research included Persian learners at two teaching Persian to speakers of other languages (TPSOL) centers in Mashhad. The participants included various nationalities including Iraqi, Lebanese, Indian, Pakistani, Nigerian and Syrian. Due to visa authorization problems and the spread of Covid-19, sampling was done using the convenience method. In order to answer the research questions, two different research instruments, namely, a questionnaire and a reading text were used.

First, in order to determine the amount of dependence on the home culture, Pishqadam and Kamyabi Gol's, (2009) Home Cultural Attachment Scale was used. It was distributed among 42 participants (21 intermediate level and 21 advanced level). Overall, 14 male and 28 females took part in this study. To measure the accent imitation variable, the participants of each level (both the Intermediate and advanced levels) read a short text from two TPSOL textbooks including "Persian Language Teaching Course from Beginner to Advanced", by Zarghamian (2002) for the intermediate level and "Reading and understanding Farsi" by Jafari and Navabi (2017) for the advanced level. Their voices were recorded during reading. Finally, SPSS version 27 software was used to analyze the data. Pearson's product moment correlation test was used to investigate the relationship between the two main research experiments at intermediate and advanced levels.

Results

In this part, the research questions of the study will be presented in order, and their answers will be given according to the statistical methods used.

Research question 1: Is there a relationship between the intermediate level learners' dependence on home culture and imitation of Persian accent?

Pearson's correlation coefficient was used to investigate the relationship between the two variables of dependence on one's home culture and imitating the Farsi dialect of students. According to the obtained results, the correlation coefficient between the dependence on the home culture and imitation of Farsi accent of students at the intermediate level was 0/053 and the significance level was more than 0/05 (0/821).

Therefore, with 95% confidence, it can be concluded that there is no relationship between the variables of dependence on one's home culture and imitation of the Farsi accent of students at the intermediate level.

Research question 2: Is there a relationship between dependence on the advanced level learners' home culture and imitation of Persian accent?

Regarding the relationship between the two variables of dependence on one's home culture and imitating the Farsi accent of advanced level students, since the two variables were continuous, we used the Pearson correlation test. According to the obtained results, the correlation coefficient between the variables of dependence on home culture and imitating the Farsi accent of advanced level students was equal to -0/300 and the significance level was greater than 0/050 (0/187). Therefore, it can be said with 95% certainty that there is no significant relationship between dependence on the home culture and imitation of the Farsi accent of students at the advanced level.

3. Is there a significant difference between the degree of dependence on the home culture of the intermediate and advanced level Persian learners?

In order to analyze this question, a normal distribution test was run and since the results revealed that the data was normally distributed, the independent samples t-test was used. The results revealed that the t-value was 1/203 and the significance level was higher than 0/05. Therefore, with 95% confidence, it can be said that there is no significant difference between the average level of dependence on the home culture of the intermediate and advanced level Persian learners.

4. Is there a significant difference between the degree of accent imitation of the intermediate and advanced level Persian learners?

In order to investigate this question, considering the fact that the variable of imitating the Farsi accent of Persian learners is quantitative and normal, as in the previous question, independent samples t-test was used. Based on this, the t-value corresponding to the assumption of equality of variances was equal to $-4/86$ and the significance level is less than $0/05$ equal to $(0/000)$. Therefore, with 95% confidence, we can say that there is a significant difference between the intermediate and advanced level Persian learners' accent imitation. In other words, the average Persian accent imitation rate of advanced level Persian learners is higher than the intermediate level.

Conclusion

As a result of this research, there was no correlation between the two variables of dependence on one's home culture and imitation of the Persian accent of the learners at each of the two proficiency levels namely intermediate and advanced. Also, the amount of Persian accent imitation at the advanced level was more than the intermediate level. The obtained results accord with Pishghadam & Sadeghi (2011) who found that the English language teachers were less dependent on their home culture. The results are also in line with Payande Dari Nezhad & Habibi(2021) who examined the relationship between the two variables of cultural identity and the attitude of language learners towards learning English. Also Bagheri Masoudzade & Fatehirad (2021) who measured the effects of second language education through virtual space on the identity of language learners, in terms of the evolution of the identity of language learners.

In the end, other influential factors on dependence on home culture, such as cultural intelligence or teachers' teaching methods, could also be investigated.

Keywords: culture, Home Culture Attachment, accent imitation, Persian learners.

بررسی رابطه وابستگی به فرهنگ خودی و تقلید لهجه فارسی آموزان (پژوهشی)

غزاله سادات شریعتی فرد

کارشناس ارشد آموزش زبان فارسی، دانشگاه فردوسی، مشهد، ایران.

gh.shariatifard@mail.um.ac.ir

عطیه کامیابی گل*

نویسنده مسئول، دانشیار گروه زبان‌شناسی و گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه فردوسی، مشهد، ایران.

kamyabigol@um.ac.ir

اعظم استاجی

دانشیار گروه زبان‌شناسی، دانشگاه فردوسی، مشهد، ایران.

estajiz@yahoo.com

چکیده

فرهنگ و اجزای مختلف آن، در آموزش زبان دوم مورد بحث بوده و نظریه‌پردازان متعددی نیز خاطرنشان کرده‌اند که فرهنگ زبان مقصد، در یادگیری زبان آموزان اثرگذار بوده و باید به عنوان مهارت پنجم زبانی، آموزش داده شود. پژوهش حاضر، به بررسی ارتباط دو متغیر وابستگی به فرهنگ خودی و تقلید لهجه فارسی آموزان در دو سطح میانه و پیشرفته می‌پردازد. با این هدف، پرسش‌نامه وابستگی به فرهنگ خودی با روش نمونه‌گیری در دسترس در میان ۴۲ نفر از زبان‌آموزان مراکز آذفای مشهد با ملیت‌های هندی، پاکستانی، عراقی، لبنانی، سوری و نیجریایی توزیع شد و همچنین متن روخوانی، متناسب با هر سطح از دو کتاب فارسی‌آموزی در مقابل آزمودنی‌ها قرار گرفته و صدای آن‌ها ضبط و با روش تحلیل مقابله‌ای به بررسی آن پرداخته شد. سپس به وسیله نرم‌افزار اس پی اس اس، توزیع نرمال داده‌ها و رابطه دو متغیر بررسی شد. نتایج حاکی از آن بود که رابطه‌ای میان وابستگی به فرهنگ خودی و تقلید لهجه در دو سطح میانی و پیشرفته وجود ندارد؛ اما میزان تقلید لهجه، در دو سطح میانی و پیشرفته، اختلاف معناداری را نمایان ساخت؛ به طوری که میانگین میزان تقلید لهجه فارسی فارسی‌آموزان سطح پیشرفته، بیشتر از سطح میانه بود و نتایج این پژوهش می‌تواند بر آزمون‌سازی مهارت گفتار (مثلا قرار دادن نمره جداگانه برای بخش تلفظ) در پایان دوره‌های آموزشی اثرگذار باشد. همچنین در تهیه و تدوین منابع آموزشی برای بهره‌مندی از مباحث بینا فرهنگی جهت تسهیل یادگیری زبان مقصد، شایان توجه قرار گیرد.

کلیدواژه‌ها

فرهنگ، وابستگی به فرهنگ خودی، تقلید لهجه، فارسی‌آموزان.

*استناد: شریعتی فرد، غزاله سادات. کامیابی گل، عطیه. استاجی، اعظم. بررسی رابطه وابستگی به فرهنگ خودی و تقلید لهجه فارسی‌آموزان، سال سیزدهم، شماره دوم (پیاپی ۲۸)، پاییز و زمستان ۱۴۰۳، ۸۳-۱۰۶.

شناسه دیجیتال (DOI): 10.30479/jtpsol.2025.21606.1691

تاریخ پذیرش نهایی مقاله: ۱۴۰۴/۰۱/۱۸

تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۳/۱۱/۲۳

ناشر: دانشگاه بین‌المللی امام خمینی (ره)

۱. مقدمه

چرا برخی از دانشجویان خارجی در کشور مقصد، مانند ساکنان آن کشور رفتار می کنند و حتی در غذا خوردنشان نیز تقلید می کنند و برخی دیگر، بدون هیچ تغییری در رفتار مانند فرهنگ کشور خود عمل می نمایند؟ برای پاسخ گویی به این سوال می توان گفت؛ فرهنگ و زبان، تأثیر غیرقابل انکار دارد و محققان بسیاری این ارتباط متقابل را تأیید کرده اند؛ مانند کرامش و معینی میبدی (Kramsch, & Moeini Meybodi, 2021) و براون (Brown, 2007)، همچنین بنا بر نظریات متعدد؛ مانند شومان (Schumann, 1990) و بری (Berry, 2001)، افراد حین یادگیری زبان دوم، با پدیده های فرهنگ پذیری و فرهنگ زدایی مواجه می شوند و پیرو آن، یا فرهنگ زبان مقصد را می پذیرند (فرهنگ پذیری)^۱ و یا از پذیرش آن سر باز زده و مطابق فرهنگ خود رفتار می کنند (فرهنگ زدایی)^۲.

در این فرهنگ پذیری و یا وابستگی به فرهنگ خودی، عوامل متعدد دیگری مانند تقلید لهجه زبان آموزان (به معنای به کارگیری علائم و ویژگی های آوایی زبان مبدأ زبان آموزان توسط خودشان)، هوش فرهنگی و نحوه تدریس مدرسان نیز اثرگذار است. به عنوان مثال؛ طبق نتایج به دست آمده از پژوهش پیش قدم و کامیابی گل (Pishghadam & KamyabiGol, 2009)، ارتباط میان وابستگی به فرهنگ خودی و تقلید لهجه زبان آموزان ایرانی آشکار شد.

از آن جهت که فرهنگ زبان مبدأ و همین طور علائم آوایی آن زبان، در یادگیری زبان آموزان مؤثر واقع شده و به نوعی به زبان دوم انتقال می یابند. در این پژوهش نیز سعی بر این است، ارتباط دو متغیر وابستگی به فرهنگ خودی (بومی) و تقلید لهجه فارسی آموزان، بررسی و راهکارهایی در امر آموزش ارائه شود و این پژوهش، به دنبال اثبات و یا رد فرضیه های ذیل می باشد:

۱. رابطه ای میان وابستگی به فرهنگ خودی و تقلید لهجه فارسی آموزان در سطح میانه وجود ندارد.
۲. رابطه ای میان وابستگی به فرهنگ خودی و تقلید لهجه فارسی آموزان سطح پیشرفته وجود ندارد.
۳. تفاوت معناداری میان میزان وابستگی به فرهنگ خودی فارسی آموزان سطح میانه و سطح پیشرفته وجود ندارد.
۴. تفاوت معناداری میان میزان تقلید لهجه فارسی آموزان در سطح میانه و سطح پیشرفته وجود ندارد.

^۱ acculturation

^۲ deculturation

۲. چارچوب نظری

پژوهش حاضر به دنبال بررسی رابطه دو متغیر وابستگی به فرهنگ خودی و تقلید لهجه می‌باشد و در خصوص این دو متغیر، نظریات گوناگونی ارائه شده است که در ذیل به بیان آن‌ها خواهیم پرداخت.

۱.۲. متغیر وابستگی به فرهنگ خودی

در خصوص هویت و فرهنگ، نظریات متعددی مطرح شده است؛ ازجمله نظریه هافستد (Hofstede, 1984)، گائو (Gao, 2010) و نورتون (Norton, 1995) که پژوهش حاضر از نظریات هافستد با عنوان «هویت اجتماعی، سرمایه‌گذاری و یادگیری زبان» بهره‌مند می‌شود؛ پیش‌فرض او، روابط قدرت به معنای مقام افراد به عنوان مثال؛ معلم، شاگرد، پدر، مادر و دیگر افراد می‌باشد و معتقد است؛ این روابط بر هویت انسان اثر می‌گذارد و منجر به تغییرات می‌شود و از طرفی، زبان و یادگیری آن نیز عاملی اساسی در شکل‌گیری هویت بوده و در تأیید این ادعا، سافانوا^۱ معتقد است که یادگیری زبان خارجی، آمیخته با فرهنگ و مسائل اجتماعی و قومی آن زبان است. به نقل از صادقی سهل آباد (SadeghisahlAbad, 2021). نظریه‌های دیگر در این راستا، نظریه بری (Berry, 2001) بوده و او نیز هویت را شامل فرهنگ می‌داند و اذعان دارد که فرهنگ، قابل تغییر بوده و بستگی به جامعه فرهنگی که افراد در آن قرار می‌گیرند، تغییر می‌کند و همین‌طور دیگر نظریه مشابه نظریه گائو (Gao, 2010) است که ساخت هویت را در فرهنگ خانه (بومی) افراد می‌داند که به نوعی بستر تشکیل هویت افراد بوده و دارای اهمیت والایی می‌باشد. به نقل از پیش‌قدم و صادقی (Sadegh, 2011)، پژوهش حاضر مانند این نظریات، هویت را شامل فرهنگ، رفتار، افکار و غیره می‌داند و بر آن است، میزان تغییرات در فرهنگ زبان‌آموزان و ارتباط آن را با لهجه زبان مبدأ که خود بخشی از هویت است، بسنجد.

۲.۲. متغیر تقلید لهجه

درباره لهجه در آنچه که گذشت، بیان کردیم؛ توجه به تلفظ و لهجه، امری ضروری در آموزش زبان دوم است و محققانی مانند باقری نویسی و توحیدی راد (Bagherinevisi & Tohidirad, 2018)، از مهم‌ترین چالش‌های پیش روی زبان‌آموزان به امر تلفظ اشاره می‌کنند و آن را در رابطه مستقیم با مهارت زبانی شنیدار می‌دانند و براون (Brown, 2014)، جزء زبانی تلفظ را به این صورت بیان می‌کند: «تلفظ، یکی از مهم‌ترین مؤلفه‌ها در یادگیری هر زبانی است و معلمان زبان و فراگیران باید آن را بیاموزند» و نیاز به توجه شایان فراوانی دارد. علاوه بر این، نظریات متعددی در حوزه تلفظ واژه‌ها ارائه شده است؛ ازجمله نظریه لادو (Lado, 1995) با عنوان نظریه انتقال زبانی^۲ که این نظریه را بر اساس رویکرد ساخت‌گرایی و روان‌شناختی مطرح کرد و پس از او

¹ Safanova

² Language transfer

الیس (Ellis, 1999) نیز به گسترش این مفهوم پرداخت. انتقال زبانی به معنای بهره‌گیری ناخودآگاه از آموخته‌های گذشته است و در دو جهت صورت می‌پذیرد: ۱. درون‌زبانی ۲. میان‌زبانی، لادو زبان مادری را در یادگیری زبان دوم و یا خارجی بسیار حائز اهمیت دانسته و انتقال از آن را به دو دسته تقسیم می‌کند: ۱. انتقال مثبت و ۲. انتقال منفی. در انتقال مثبت، ویژگی‌های زبانی زبان مبدأ که با زبان مقصد تشابه دارد، در یادگیری اثر می‌گذارد و با توجه به آن، زبان‌آموزان با زبان دوم ارتباط برقرار کرده و فراگیری آسان می‌شود و انتقال منفی به معنای اختلافات زبانی زبان مبدأ و مقصد است و در تحقیقات لادو، مشخص شد که انتقالات منفی از زبان مادری به زبان دوم بیشتر صورت می‌گیرد. بدیهی است، هرچه تفاوت بیشتری میان زبان مبدأ و مقصد باشد، یادگیری زبان دوم دشوارتر می‌شود؛ به نقل از فنگ (Feng, 2017).

مهم‌ترین عامل اثرگذار در انتقال عوامل زبانی، علائم آوایی و واج‌ها هستند؛ زیرا نخستین تلاش زبان‌آموزان در تلفظ واژگان است و انتقال منفی در این بخش اهمیت دارد. این پژوهش نیز به دنبال دستیابی به نوع انتقال در لهجه زبان‌آموزان است (zare et al, 2020).

۳. پیشینه پژوهش

تاکنون پژوهش‌های متعددی پیرامون فرهنگ، وابستگی به فرهنگ خودی و تأثیرات آن بر جنبه‌های گوناگون مهارت‌های زبانی زبان‌آموزان و همچنین اثرات فرهنگ بر لهجه زبان‌آموزان در داخل و خارج از ایران صورت گرفته است. در این قسمت، ابتدا به ارائه جستارهای داخل کشور و سپس به بیان پژوهش‌های خارج از ایران خواهیم پرداخت.

۳.۱. پژوهش‌های داخل کشور

همان‌طور که پیشتر اشاره داشتیم؛ پژوهش حاضر، علاوه بر بررسی میزان وابستگی به فرهنگ خودی در فارسی-آموزان سطح میانه و پیشرفته، در پی آن است که رابطه میزان وابستگی به فرهنگ خودی را با مولفه دیگر؛ یعنی میزان تقلید زبان‌آموزان از لهجه مبدأ (زبان معیار کشور خود) نیز بسنجد. مطابق با این هدف نیز پژوهش‌هایی صورت پذیرفته‌است؛ از جمله، پیش‌قدم و کامیابی گل (Pishghadam & KamyabiGol, 2009) به وسیله پرسش‌نامه وابستگی به فرهنگ خودی و مصاحبه در میان ۱۰۰ نفر از زبان‌آموزان مؤسسات زبان انگلیسی مشهد، به این نتیجه رسیدند که آن عده از زبان‌آموزانی که تقلید بیشتری از لهجه انگلیسی را انجام می‌دادند، میزان وابستگی کمتری به فرهنگ ایرانی داشتند. نتایج این تحقیق از جهت کاهش دل‌بستگی به فرهنگ خانه در میان زبان‌آموزان، شایان توجه بوده و باید در برنامه‌های آموزشی و تدریس مدرسان تجدید نظر شود.

در جستاری دیگر، شاهسوندی و همکاران (Shahsavandi et al, 2010) میزان اعتبار پرسش‌نامه وابستگی به فرهنگ خودی را سنجیدند و سپس برای نیل به این هدف، به مقایسه میزان وابستگی به فرهنگ بومی دانشجویان زبان‌های فرانسه، عربی و انگلیسی دانشگاه فردوسی مشهد پرداختند و همچنین متغیرهای جنسیت و سن را نیز مورد بررسی قرار دادند. نتایج حاکی از آن بود که میزان وابستگی به فرهنگ مبدأ در میان دانشجویان زبان‌های عربی و فرانسه بیشتر از دانشجویان زبان انگلیسی است و همین‌طور پرسش‌نامه استفاده شده برای این کار، ابزاری کارآمد بوده است و در امر دل‌بستگی به فرهنگ مبدأ، جنسیت و سن، تأثیری ندارد. نتایج این پژوهش در خصوص دل‌بستگی به فرهنگ خانه در میان دانشجویان انگلیسی نیز مانند پژوهش پیشین بوده و از این حیث دارای اهمیت است و همچنان باید برای جلوگیری از این اتفاق، راهکارهای بنیادی اندیشه شود.

در پژوهش دیگری متناسب با موضوع فرهنگ مبدأ، از آن جهت که مدرسان در ساخت هویت زبان‌آموزان اثرگذار هستند، پیش‌قدم و صادقی (Pishghadam & Sadeghi, 2011) ارتباط دل‌بستگی به فرهنگ خودی و سرمایه فرهنگی (صلاحیت فرهنگی برای انتقال آن) ۳۴۲ معلم آموزش زبان انگلیسی مشهد را با استفاده از دو پرسش‌نامه وابستگی به فرهنگ خودی (Pishghadam & KamyabiGol, 2009) و پرسش‌نامه سرمایه اجتماعی و فرهنگی (Phishghadam & et al, 2011) سنجیدند و نتایج حاکی از آن بود که آن دسته از مدرسانی که صلاحیت فرهنگی بیشتری دارند، وابستگی کمتری به فرهنگ مبدأ دارند و به‌طور کلی با وجود آن که تحت تأثیر فرهنگ جامعه به‌صورت کلی قرار داشتند؛ اما این عامل تأثیری بر دل‌بستگی فرهنگی آنان نداشته است.

دیگر متغیر مورد بررسی در این پژوهش، انجام برخی از فعالیت‌های غربی بوده است. به‌عنوان مثال؛ شرکت در تئاتر و شنیدن موسیقی غربی که نتایج، نشان‌دهنده آن بود که این فعالیت‌ها تأثیر منفی بر وابستگی به فرهنگ خودی دارد. در پژوهش دیگری، با توجه به اهمیت فرهنگ مبدأ در آموزش زبان، کامیابی گل و همکاران (KamyabiGol, et al, 2014)، میزان علاقه زبان‌آموزان عرب‌زبان را به یادگیری فرهنگ ایرانی سنجیدند. جامعه آماری آنان، مدرسان و زبان‌آموزان عرب‌زبان مرکز آرفای دانشگاه فردوسی مشهد بوده است.

این پژوهش به‌صورت مصاحبه نیمه‌ساخت‌یافته با ۸۰ نفر از فارسی‌آموزان و ۲۸ نفر مدرس زبان، صورت گرفت. نتایج، دربردارنده علاقه فارسی‌آموزان به یادگیری فرهنگ ایرانی در خارج از محیط کلاس و به شکل غیرمستقیم و موجود در بافت طبیعی موقعیت ارتباطی بود. مدرسان از آن طرف، موافق یاددهی فرهنگ به‌صورت مستقیم در کلاس درس بودند که این یک نوع تناقض، درباره نحوه یادگیری/یاددهی فرهنگ را نشان می‌داد و محققان در این‌باره، تدریس غیرمستقیم فرهنگ در کلاس‌های درس را پیشنهاد دادند؛ تا اثرگذاری مطالب فرهنگی بیش‌تر شود و همچنین معتقد بودند که منابع آموزشی فرهنگ، کارآمد نبوده و باید تغییر کند.

در پژوهشی مشابه، مهران و همکاران (Mehran et al, 2014) به بررسی نظریات زبان آموزان ایرانی درباره تدریس فرهنگ زبان انگلیسی پرداخته و همچنین فرهنگ را طبق نظر آنان بیان می‌کنند. ۶۳ نفر از ۸۹ نفر دانشجوی دوره کارشناسی زبان انگلیسی، موافق تدریس فرهنگ با استفاده از معیارهایی بودند. به عنوان مثال؛ آنان ترجیح می‌دادند، این آموزش برای آشنایی باشد و نه ترویج و پیروی یا فرهنگ خود، تحقیر نشود و همچنان در کنار فرهنگ زبان دوم، حفظ شود.

در جستاری دیگر، تاج‌بخش و قپانچی (Tajbakhshi & Ghapanchi, 2017) میزان دلبستگی به فرهنگ بیگانه و خودی در میان مدرسان عربی و انگلیسی را مقایسه و آنان برای این پژوهش از پرسش‌نامه وابستگی به فرهنگ خودی پیش‌قدم و کامیابی (Pishghadam & KamyabiGol, 2009) استفاده کردند که در میان ۶۰ نفر از مدرسان درس‌های عربی و زبان انگلیسی توزیع شد. همچنین هدف دیگر محققان این پژوهش، کشف فرهنگ غالب بر زبان بدن و ارتباط چشمی مدرسان در حین تدریس بود. همان‌طور که پیش‌تر اشاره شد؛ از آنجایی که رفتار مدرسان در انتقال فرهنگ به دانش‌آموزان مؤثر بوده است، این پژوهش صورت پذیرفت. نتایج نشان‌دهنده آن بود که میزان وابستگی مدرسان به فرهنگ خودی و بیگانه به‌طور تقریبی در حدی متعادل و یکسان است و همین‌طور این نتایج برای مدرسان عربی و انگلیسی تفاوت معناداری ندارد. در پایان مشخص شد، فرهنگ اثرگذار بر زبان بدن مدرسان انگلیسی، فرهنگ زبان مقصد است و از آن، در هنگام تدریس استفاده می‌کردند و این امر (فرهنگ بدن زبان مقصد) در میان مدرسان زبان عربی مشهود نبود.

حسن‌زاده و همکاران (Hasan zade et al., 2020) وابستگی به فرهنگ بومی دانشجویان زبان انگلیسی و زبان‌آموزان یک مؤسسه آموزش زبان را به‌وسیله پرسش‌نامه میزان وابستگی به فرهنگ بومی و مصاحبه نیمه- ساختاریافته با یکدیگر مقایسه کردند. این پژوهش، با روش کمی - کیفی در شهرستان گرگان و با نمونه ۱۰۰ نفری صورت گرفت. نتایج در بخش داده‌های کمی، حاکی از تفاوت معنادار میان دانشجویان و زبان‌آموزان بود و زبان‌آموزان در مقایسه با دانشجویان، وابستگی کمتری نسبت به فرهنگ بومی داشتند و اما در قسمت کیفی چنین تفاوتی دیده نمی‌شد. در نهایت، پژوهش نشان داد که یادگیری زبان انگلیسی و تاثیر فرهنگ آن حائز اهمیت است و باید در تدریس آن دقت نظر داشته باشیم.

در پژوهش دیگری، پاینده داری نژاد و حبیب‌زاده (Payandedarinezhad & Habibzade, 2021) رابطه دو متغیر هویت فرهنگی و نگرش 180 دانش‌آموز دختر و پسر دبیرستان (سنین ۱۸-۱۶) را در خصوص زبان انگلیسی به‌وسیله دو پرسش‌نامه هویت فرهنگی ابراهیمی و همکاران (Ebrahimi et al, 2020) و انگیزش و نگرش یادگیری زبان، بررسی کردند و نتایج، نشان‌دهنده آن بود که رابطه و همبستگی این دو متغیر، به‌صورت منفی بوده است؛ به این معنا که هم‌زمان با آگاهی فرهنگی دانش‌آموزان، نگرش منفی آن‌ها نسبت به یادگیری زبان انگلیسی کمتر شده است. همچنین در میان دختران و پسران، تفاوت معناداری دیده نمی‌شد. طی این مطالعه، دانش‌آموزان از فرهنگ و هویت فرهنگی خویش و همین‌طور فرهنگ زبان مقصد، آگاهی کاملی

نداشتند و توصیه پژوهندگان برای مدرسان، آموزش این مفاهیم (فرهنگ، هویت فرهنگی خویش و فرهنگ زبان مقصد) بود و پژوهش حاضر نیز عدم آگاهی از فرهنگ مبدأ که یکی از اثرگذارترین عوامل یادگیری زبان دوم بوده را نوعی خطر تلقی می‌کند.

در پژوهشی دیگر، باقری مسعودزاده و فاتحی راد (Bagheri Masoud Zade & Fatehi Rad, 2021) جوانب مختلف شکل‌گرفته هویت دانشجویان زبان انگلیسی کرمان را که حاصل کلاس‌های مجازی در دوره کرونا می‌دانستند، بررسی کردند. طی این جستار، جنبه‌های اجتماعی، فردی، جمعی و رابطه‌ای هویت افراد با روش پیمایشی (نوعی روش کمی با نظرسنجی‌های متعدد و تحلیل عددی) و مطابق پرسش‌نامه AIQ در فضای ادوپی کانکت^۱ مورد بررسی قرار گرفت و درنهایت، داده‌ها نشان‌دهنده آن بود که جنبه رابطه‌ای هویت دانشجویان در بالاترین وضعیت قرار داشت و جنبه جمعی در پایین‌ترین نقطه، از طرفی این نتایج در میان مردان و زنان، تفاوت معناداری را نشان نداد و این پژوهش، از آن جهت اهمیت داشت که به تغییرات هویت دانشجویان از طریق فضای مجازی پرداخته شد و مطابق نتایج جنبه‌های گوناگون هویتی زبان‌آموزان ارائه شد و همان‌طور که پیش‌تر اشاره داشتیم، هویت زبان‌آموزان امری ضروری است و نباید با یادگیری زبان دچار تحول شود.

علاوه بر بررسی وابستگی فرهنگی زبان‌آموزان، پژوهش‌هایی به‌صورت کیفی در خصوص بررسی فرهنگ غالب بر کتاب‌های آموزشی زبان نیز انجام شده است و به نوعی میزان استفاده کتاب‌ها از هویت زبان مبدأ را نشان می‌دهد. به‌عنوان مثال؛ در جستاری، روحانی و حسینی (Ruhani & Hosseiny, 2021) سعی در کشف فرهنگ غالب کتاب‌های آموزشی زبان انگلیسی مدارس دبیرستان کشور را داشتند. بیشترین فرهنگ نمایان شده در این کتاب‌ها، فرهنگ زبان ایرانی بوده است و پس از آن، به دیگر فرهنگ‌ها پرداخته‌اند. محققان این پژوهش معتقدند؛ برای آموزش فرهنگ باید چند فرهنگ وجود داشته باشد، تا ارتباط بینا فرهنگی صورت گیرد و این در حالی است که فرهنگ زبان مبدأ غالب است.

در پژوهش دیگری، وحدانی و همکاران (Vahdani et al, 2022) که تلفظ صحیح واژگان زبان دوم را مانند پژوهش حاضر، از مهم‌ترین چالش‌های پیش روی زبان‌آموزان می‌دانستند، در راستای این موضوع، به‌دنبال راهبردهای مورد استفاده دانشجویان ایرانی رشته مترجمی زبان انگلیسی بودند و طی این پژوهش، سه راهبرد شناختی، فراشناختی و اجتماعی – عاطفی را در میان ۱۰۰ نفر از دانشجویان سال اول و دوم رشته مترجمی انگلیسی دانشگاه گیلان با استفاده از آزمون تلفظ و پرسش‌نامه PLS بررسی کردند و نتایج حاکی از آن بود که تفاوت چندانی در استفاده زبان‌آموزان از این سه راهبرد، برای بهبود تلفظ، مشاهده نمی‌شود و درحقیقت، زبان-آموزان برای پیشرفت در امر تلفظ، از هر سه راهبرد استفاده کرده‌اند و ملاک، کیفیت بهره‌برداری از این راهبردها

^۱ Adobe Connect

بوده‌است. در نهایت، محققان برای بهبود تلفظ، پیشنهادهاتی را ارائه دادند؛ از جمله قرار گرفتن تمرین‌هایی مهیج و جالب درباره یادگیری تلفظ صحیح در کتاب‌های درسی.

۲.۳. پژوهش‌های خارج از کشور

علاوه بر پژوهش‌های ذکر شده در داخل کشور، جستارهای فراوانی نیز در خارج از ایران در راستای پژوهش حاضر انجام شده است. به‌عنوان مثال؛ لیو و فن (Lio & Fan, 2017) در پژوهشی، دیدگاه و اطلاعات دانشجویان چینی‌زبانی که در مقطع تحصیلی کارشناسی مشغول فراگیری زبان انگلیسی بودند را درباره فرهنگ خانه بررسی کردند. این اطلاعات به‌وسیله پرسش‌نامه چینی - انگلیسی در میان ۱۶۸ نفر از دانشجویان سال اول و دوم کارشناسی و مصاحبه با ۸ نفر از آنان به ثبت رسید و در نهایت، نتایج دربردارنده اطلاعات سطحی و جزئی دانشجویان از فرهنگ خانه بود و اغلب دانشجویان مایل به ادغام فرهنگ خانه و فرهنگ زبان مقصد بودند و نتایج این پژوهش، از نظر اهمیت فرهنگ خانه در فراگیری زبان و عدم سلطه فرهنگ خارجی شایان توجه است و پژوهش حاضر نیز به این حقیقت اذعان دارد که با وجود اهمیت فرهنگ مقصد و مبدأ در یادگیری زبان، نباید زبان‌آموز به احساس از خودباختگی دچار شود.

در پژوهش دیگری درباره متغیر تقلید لهجه، آنجلوسکا و هان (Angelovska & Hahn, 2009) به بررسی ارزیابی داوران بومی‌زبان (مدرسان زبان دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش زبان) انگلیسی از لهجه‌های بومی و غیربومی در آلمان پرداختند، در این پژوهش، ۲ گروه بیست و چهار نفری که گروه اول، حاوی دانشجویان انگلیسی سطح پیشرفته دو دانشگاه کشورهای آلمان و مقدونیه بودند، شرکت داشتند و گروه دوم؛ شامل افراد بومی‌زبان شاغل در کشور آلمان می‌شدند و طی این جستار، افراد ابتدا از متن از پیش تهیه شده، روخوانی و سپس به مدت دو دقیقه درباره موضوعی دلخواه صحبت کردند و درنهایت مورد داوری قرار گرفتند. نتایج حاکی از آن بود که در نمره‌دهی داوران به لهجه بومی زبان انگلیسی در میان بومی‌زبان‌ها و غیربومیان تفاوت معناداری احساس نمی‌شود و حتی یکی از غیربومی‌زبانان که اهل کشور مقدونیه بود، از نظر رتبه، در مقام دوم قرار گرفت.

این پژوهش، از آن جهت که به نوعی به اثبات کارآمدی آموزش لهجه بومی در فراگیری زبان می‌پردازد، شایان اهمیت است.

در پژوهش دیگری که درباره متغیر تقلید لهجه صورت پذیرفته است، رادک برباکووا و اسکارنیتسل (Barbcova & skarnitzl, 2018) زبان‌آموزان انگلیسی اهل کشور چک، نسبت به زبان و لهجه انگلیسی و همچنین میزان به‌کارگیری آنان از این لهجه را بررسی کرد. اعضای شرکت‌کننده در این پژوهش، حدود ۱۴۵ نفر بودند که به‌وسیله پرسش‌نامه آنلاین در دو بخش، ابتدا مشخصات خود را پر کردند و سپس در سوالات دیگر به لهجه خود نمره داده و حس خود را نسبت به یادگیری لهجه انگلیسی ابراز کردند و نتایج، حاکی از آن بود که حدود ۷۰ درصد از پاسخ‌دهندگان، تمایل داشتند که به زبان بومی انگلیسی صحبت کنند و معتقد بودند که خود

زبان‌آموز باید نوع لهجه‌اش را انتخاب کند و بنابراین می‌توان بر اساس نتایج به‌دست آمده اذعان کرد که تلفظ، بخش مهمی از فراگیری زبان می‌باشد و همین‌طور می‌توان آن را تدریس کرد. این پژوهش، از آن جهت که به‌نوعی به اثبات کارآمدی آموزش لهجه بومی در فراگیری زبان می‌پردازد، شایان اهمیت است.

در جستار دیگری، بونسوک و فنگ (Boonsuk & Fang, 2022) زبان انگلیسی را به‌عنوان زبان مشترک جهانی، مهم می‌دانند و دیدگاه دانشجویان بین‌المللی را دربارهٔ عمومیت زبان انگلیسی بیان کردند. آنان با ۹ نفر از دانشجویان خارجی دانشگاه تایلند، به مصاحبه پرداختند. بیشتر دانشجویان، میزان تسلط بر لهجه انگلیسی خود را ناقص و دستیابی به آن را هدف یادگیری می‌دیدند. همچنین، نظرات آنان دربارهٔ پایبند بودن به لهجه بومی خویش در این مصاحبه، مورد تاکید قرار گرفت.

در پژوهشی دیگر، دربارهٔ فرهنگ زبان مقصد، کاماساک و همکاران (Kamasak et al., 2020) مانند برخی پژوهش‌های انجام شده در داخل ایران، سعی در نشان دادن اهداف اصلی فرهنگی کتاب‌های درسی آموزش زبان انگلیسی داشتند. به عقیده آنان، کتاب‌های درسی بیشتر با اهداف مغرضانه برای معرفی نژادپرستی، جنسیت، برتری فرهنگ و غیره ارائه شده‌اند. شیوهٔ یاددهی زبان انگلیسی کتاب‌های آموزشی زبان فرانسه نیز مورد بررسی قرار گرفته و بیشتر آنان شامل این مواد آموزشی بوده است. بنابراین، محققین این جستار، در پی تغییرات مواد کتاب‌های زبان بودند و طبق نظر آنان، فرهنگ باید بر اساس نیازهای زبان‌آموزان ارائه شود.

اورتیز‌فرناندز (Ortiz Fernandez, 2021) در جستار دیگری به بررسی تأثیر فرهنگ و مهارت زبانی در به‌کارگیری مفاهیم کنایه‌آمیز زبان‌آموزان زبان انگلیسی می‌پردازد. پژوهش او نشان‌دهندهٔ آن است که به‌طور میانگین، هم فرهنگ و هم مهارت‌های زبانی ایشان، بر فهم عبارات کنایه‌آمیز اثرگذار است و آن دسته از زبان‌آموزانی که از مهارت‌های زبانی کمتری برخوردار هستند، به سختی این نوع مفاهیم را درک می‌کنند.

در جستار دیگری، گدیک‌بال (Gedik Bal, 2022) به بررسی هوش فرهنگی (CQ) زبان‌آموزان انگلیسی به‌عنوان زبان خارجی در یکی از دانشگاه‌های ترکیه پرداخت و همین‌طور نقاط ضعف دانشجویان را در ایجاد ارتباط بینا فرهنگی شناسایی کرد. نتایج این تحقیقات حاکی از آن است که میزان هوش فرهنگی آزمودنی‌ها به‌طور کلی، متوسط بوده و اقامت آنان در خارج کشور بر هوش فرهنگی تأثیر به‌سزایی نداشته و همچنین طبق این نتایج، هوش فرهنگی میان دختران و پسران تفاوتی ندارد.

نقاط ضعف زبان‌آموزان را می‌توان در شناخت جزئی از فرهنگ غرب و عدم تسلط کامل بر زبان انگلیسی دانست. این جستار به پیشنهاد راهکارهایی برای تقویت نقاط ضعف در ایجاد ارتباط بین فرهنگی پرداخته است؛ ازجمله، توصیه به دیدار و تعامل دانشجویان زبان از دانشگاه‌های مختلف در مراسم‌های غیررسمی و یا تجدید نظر مدرسان در شیوهٔ تدریس و تمرکز بیش‌تر بر مسائل بینا فرهنگی در هنگام تدریس.

در پژوهش مشابه دیگری در ارتباط با هویت، اسپنسر (Spencer, 2022) دیدگاه زبان آموزان اوکراینی را درباره هویت خود و وابستگی به فرهنگ خودی درباره یادگیری زبان انگلیسی بررسی کرد. طی این مطالعه، عوامل موثر؛ مانند مدارس و مدرسان نیز مورد بررسی قرار گرفت.

در نهایت، نتایج حاکی از آن بود که زبان آموزان قدیمی تر، بیش تر بر هویت خود متمرکز هستند و همچنین مدارس و مدرسان بر آنان تاثیر می گذارد و به طور کلی باید مدارس بین المللی و عادی، در جهت یادگیری زبان سوم با یکدیگر هماهنگی داشته و دارای یکپارچگی باشند.

در پژوهش دیگری، بارنا (Barena, 2023) نیز نگرش بومیان و غیربومی های زبان انگلیسی را نسبت به لهجه غیربومی سنجید و ارتباط آن (نگرش نسبت به لهجه غیربومیان) را درباره سه مؤلفه صداقت اجتماعی، جذابیت و شایستگی بررسی کرد و در این پژوهش، ابتدا ۳ نفر از اهالی غیربومی کشور آمریکا با ملیت اسپانیایی، کره ای و عربی متنی را در حد ۴۵ ثانیه روخوانی کردند و سپس از ۱۵ خانم بومی زبان و ۱۵ خانم غیربومی زبان خواسته شد، پس از شنیدن صدای آن ها، نخستین برداشتشان را درباره لهجه و ویژگی های شخصیتی آن ها (غیربومی ها) طبق پرسش نامه آزگود و همکاران (Ozgood et al, 1957) در میان ۶، نمره رتبه بندی نمایند و در نهایت، نتایج حاکی از آن بود که به طور کلی، بومی زبان ها و غیر بومیان، نگرش منفی نسبت به لهجه خارجی و یا غیر بومی دارند و همچنین لهجه خوانش، تأثیر مستقیم بر برداشت از صفات اجتماعی؛ مانند صداقت و شایستگی دارد و به عبارت دیگر؛ هرچه لهجه افراد بومی تر باشد، فرد قابلیت اطمینان بیشتری را کسب می نماید. نتایج این پژوهش در برقراری ارتباط میان بومی زبانان و غیر بومیان حائز اهمیت بوده و در آموزش زبان دوم باید در نظر گرفته شود.

به طور کلی، پژوهش های پیشین اغلب به دنبال تأثیرات عوامل مختلف بر میزان وابستگی به فرهنگ خودی زبان آموزان، ساخت هویت و تقلید لهجه آن ها صورت پذیرفته است و جستار حاضر نیز در راستای آن ها به بررسی ارتباط دو متغیر وابستگی به فرهنگ خودی و تقلید لهجه فارسی آموزان می پردازد و ادعان دارد؛ میزان هریک از این متغیرها، تأثیر به سزایی در یادگیری زبان و ساخت هویت زبان آموزان دارد.

۴. روش شناسی پژوهش

جامعه آماری این پژوهش، فارسی آموزان در حال تحصیل دو سطح متوسط و پیشرفته در مراکز آذفای کل کشور بودند و بنا بر آن، ۴۲ نفر از فارسی آموزان مراکز آذفای مشهد (دانشگاه فردوسی مشهد و جامعه المصطفی) در سطوح میانه و پیشرفته (از هر گروه ۲۱ نفر) که شامل ۱۴ مرد و ۲۸ زن می شد، با ملیت های عراقی، لبنانی، هندی، پاکستانی، سوری و نیجریایی در این پژوهش شرکت داشتند و روش نمونه گیری، با توجه به مشکلات روادید، به صورت دردسترس انجام شد.

ابتدا برای مشخص شدن وابستگی به فرهنگ خودی، پرسش‌نامه پیش‌قدم و کامیابی (۲۰۰۹) با عنوان مقیاس وابستگی به فرهنگ خودی میان فارسی‌آموزان توزیع شد. این پرسش‌نامه شامل ۳۶ گویه در طیف لیکرت چهارتایی (موافقم، کاملاً موافقم، مخالفم و کاملاً مخالفم) با مؤلفه‌های وابستگی مذهبی، دلبستگی غربی، دلبستگی ایرانی، دلبستگی هنری و دلبستگی فرهنگی است، به گفته حسن‌زاده و همکاران (Hasan zade et al., 2020)، روایی این پرسش‌نامه توسط آزمون راش بررسی شده و پایایی آن طبق آلفای کرونباخ، برابر با ۰/۷۶ می‌باشد. سپس، درباره بررسی میزان تقلید لهجه فارسی‌آموزان سطح میانه، از متن روخوانی داستان بیماری ارژنگ از کتاب «دوره آموزش زبان فارسی از مبتدی تا پیشرفته» زرغامیان، (Zarghamian, 2002) با ۲۶۰ لغت و در سطح پیشرفته، از متن روخوانی امیرکبیر از کتاب «خواندن و درک مطلب فارسی» (Jafari & Navabi, 2017) که دارای ۲۹۱ لغت بود، استفاده شد و صدای افراد در هنگام روخوانی متن، به‌وسیله تلفن همراه ضبط شد و از آنجایی که عدم دسترسی به مدرسان مراکز آزا و ارزیابان مسلط به زبان فارسی، برای ارزیابی میزان بهره‌گیری تقلید لهجه فارسی‌آموزان، به‌عنوان یکی از محدودیت‌های پژوهش شناخته شد، نگارنده پس از گذشت بازه یک ماه و نیم از ارزیابی اولیه، خود، به ارزیابی مجدد متن‌های خوانده شده در پژوهش پرداخت. برای محاسبه پایایی درون‌ارزیاب، درنهایت مطابق کاپای کوهن پایایی درون‌ارزیاب، برابر با عدد ۰/۹۹۶ محاسبه شد که از پایایی عالی برخوردار می‌باشد. ارتباط میان وابستگی به فرهنگ خودی و تقلید لهجه بومی با آزمون همبستگی پیرسون، در نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۷ بررسی شد.

۵. ارائه و واکاوی داده‌ها

در این قسمت، به ترتیب سوالات جستار بازگو می‌شوند و پاسخ آن‌ها با توجه به روش‌های آماری به‌کار رفته و علت استفاده از آن‌ها ارائه خواهد شد.

۱. آیا رابطه‌ای میان وابستگی به فرهنگ خودی و تقلید لهجه بومی فارسی‌آموزان سطح میانه وجود

دارد؟

برای بررسی رابطه میان دو متغیر وابستگی به فرهنگ خودی و تقلید لهجه فارسی‌آموزان، از ضریب همبستگی پیرسون استفاده کردیم و دامنه این ضریب میان اعداد ۱- و ۱+ متغیر بوده و عدد صفر نشان‌دهنده عدم ارتباط دو متغیر می‌باشد؛ یعنی با افزایش و یا کاهش یک متغیر، متغیر دیگر هیچ تاثیری نمی‌پذیرد، همچنین اگر این ضریب مثبت باشد، به‌معنای داشتن ارتباط مستقیم میان متغیرها بوده (با افزایش یک متغیر، متغیر دیگری هم افزایش می‌یابد) و اگر این ضریب منفی شود، رابطه غیرمستقیم (با افزایش یک متغیر دیگری کاهش یافته و با کاهش آن دیگری افزایش می‌یابد) دو متغیر را بیان می‌کند دورنیه (Dornyei, 2011) در جدول (۱) شاهد

نتایج آزمون پیرسون میان دو متغیر وابستگی به فرهنگ خودی و تقلید لهجه فارسی آموزان سطح میانه خواهیم بود.

جدول ۱: نتایج آزمون پیرسون دو متغیر وابستگی به فرهنگ خودی و تقلید لهجه فارسی آموزان سطح میانه

تعداد شرکت کنندگان	سطح	متغیرها	ضریب همبستگی	سطح معناداری
۲۱	میانه	وابستگی به فرهنگ خودی	۰,۰۵۳	۰,۸۲۱
		تقلید لهجه	۰,۰۵۳	۰,۸۲۱

با توجه به نتایج به دست آمده، ضریب همبستگی بین وابستگی به فرهنگ خودی و تقلید لهجه فارسی آموزان در سطح میانه، برابر با ۰/۰۵۳ و سطح معنی داری بیشتر از ۰/۰۵ می باشد (۰,۸۲۱). بنابراین، با اطمینان ۹۵ درصد می توان گفت؛ رابطه معنی داری بین متغیرهای وابستگی به فرهنگ خودی و تقلید لهجه فارسی آموزان در سطح میانه وجود ندارد.

۲. آیا رابطه ای میان وابستگی به فرهنگ خودی و تقلید لهجه فارسی آموزان سطح پیشرفته وجود دارد؟

درباره بررسی رابطه دو متغیر وابستگی به فرهنگ خودی و تقلید لهجه فارسی آموزان در سطح پیشرفته، از آنجایی که دو متغیر کمی پیوسته بوده، همچنان از آزمون همبستگی پیرسون استفاده کردیم. مطابق آن به این سوال پاسخ دادیم، نتایج این آزمون در جدول (۲) بیان شده است.

جدول (۲): نتایج آزمون پیرسون دو متغیر وابستگی به فرهنگ خودی و تقلید لهجه فارسی آموزان سطح پیشرفته

تعداد شرکت کنندگان	سطح	متغیرها	ضریب همبستگی	سطح معناداری
۲۱	پیشرفته	وابستگی به فرهنگ خودی	-۰,۳۰۰	۰,۱۸۷
		تقلید لهجه	-۰,۳۰۰	۰,۱۸۷

با توجه به نتایج به دست آمده، ضریب همبستگی بین متغیرهای وابستگی به فرهنگ خودی و تقلید لهجه فارسی آموزان در سطح پیشرفته، برابر با -۰/۳۰۰ و سطح معنی داری بیشتر از ۰/۰۵ می باشد (۰,۱۸۷). بنابراین با اطمینان ۹۵ درصد می توان گفت؛ رابطه معناداری میان وابستگی به فرهنگ خودی و تقلید لهجه فارسی آموزان در سطح پیشرفته وجود ندارد.

۳. آیا تفاوت معناداری میان میزان وابستگی به فرهنگ خودی فارسی‌آموزان سطح میانه و سطح پیشرفته وجود دارد؟

به‌منظور واری این پرسش، با توجه به این که متغیر میزان وابستگی به فرهنگ خودی فارسی‌آموزان کمی و نرمال می‌باشند، از آزمون تی مستقل استفاده شده و یکی از پیش‌فرض‌های اصلی در آزمون آماری تی مستقل، بررسی برابری واریانس‌ها می‌باشد که بدین‌منظور از آزمون لوین استفاده شد. نتایج این آزمون، در جدول (۳) قرار گرفته است.

جدول (۳): نتایج آزمون T-TEST دو جامعه مستقل مربوط به میزان وابستگی به فرهنگ خودی فارسی‌آموزان

سطح	تعداد	میانگین	انحراف استاندارد	آزمون لوین		آماره t	درجه آزادی	سطح معناداری
				برای بررسی برابری واریانس‌ها	آماره F			
سطح میانه	۲۱	2,872	0,250	0,735	0,397	1,203	۴۰	0,236

بر اساس نتایج به‌دست آمده، میانگین میزان وابستگی به فرهنگ خودی فارسی‌آموزان در سطح میانه، برابر ۲/۸۷۲ و در سطح پیشرفته ۲/۷۶۷ می‌باشد. جهت بررسی معناداری این تفاوت‌ها، از آزمون آماری تی مستقل استفاده شد و مطابق آزمون لوین، آماره F برابر ۰/۷۳۵ و سطح معنی‌داری بیشتر از ۰/۰۵ می‌باشد (۰,۳۹۷). بنابراین، فرض برابری واریانس‌ها پذیرفته می‌شود.

براساس جدول (۳) مقدار آماره t مربوط به فرض برابری واریانس‌ها برابر با ۱/۲۰۳ و مقدار سطح معنی‌داری بیشتر از ۰/۰۵ است (۰,۲۳۶). بنابراین، با اطمینان ۹۵ درصد می‌توان گفت؛ تفاوت معناداری میان میانگین میزان وابستگی به فرهنگ خودی فارسی‌آموزان در سطح‌های میانه و پیشرفته وجود ندارد.

۴. آیا تفاوت معناداری میان میزان تقلید لهجه فارسی معیار در فارسی‌آموزان سطح میانه و سطح پیشرفته وجود دارد؟

جهت بررسی این سوال، با توجه به این که متغیر میزان تقلید لهجه فارسی فارسی‌آموزان کمی و نرمال می‌باشند، همانند سوال پیشین، از آزمون تی مستقل استفاده شد. نتایج آن در جدول (۴) ثبت شده است.

جدول (۴): نتایج آزمون T-TEST دو جامعه مستقل مربوط به میزان تقلید لهجه در فارسی‌آموزان

سطح	تعداد	میانگین	انحراف استاندارد	آزمون لوین		آماره t	درجه آزادی	سطح معناداری
				برای بررسی برابری واریانس‌ها	آماره F			
سطح میانه	21	4,377	2,338	0,658	0,422	-4,875	40	0,000

بر اساس نتایج به دست آمده از جدول (۴)، میانگین میزان تقلید لهجه فارسی فارسی آموزان در سطح میانه $4/377$ و سطح پیشرفته $7/656$ می باشد. بنابراین، برای بررسی معناداری این تفاوت ها نیز از آزمون تی مستقل استفاده شد و بنابر نتایج آن، در آزمون لوین آماره F برابر $0/658$ و سطح معنی داری بیشتر از $0/05$ می باشد ($0/422$). بنابراین، فرض برابری واریانس ها پذیرفته می شود.

بر اساس جدول بالا، مقدار آماره t مربوط به فرض برابری واریانس ها برابر با $4/865$ - و مقدار سطح معنی داری کمتر از $0/05$ است ($0/000$). بنابراین، با اطمینان 95 درصد می توان گفت؛ تفاوت معنی داری بین میانگین میزان تقلید لهجه فارسی آموزان سطح میانه و پیشرفته وجود دارد؛ به طوری که میانگین میزان تقلید لهجه فارسی فارسی آموزان سطح پیشرفته بیشتر، از سطح میانه می باشد.

بنا بر این اظهارات، توانستیم با استفاده از آزمون های ذکر شده، به پاسخ هریک از سوالات پژوهش دست یابیم و در ادامه، نتیجه این پژوهش بیان می شود.

۶. تفسیر داده ها

در این بخش، هریک از فرضیات بیان شده و به رد و یا اثبات آن، مطابق یافته های به دست آمده خواهیم پرداخت.

فرضیه اول: رابطه ای میان وابستگی به فرهنگ خودی و تقلید لهجه فارسی آموزان در سطح میانه وجود ندارد.

در این فرضیه، حدس بر این بود که هیچ ارتباطی میان این دو متغیر وجود ندارد و مطابق آزمون همبستگی پیرسون، این فرضیه تأیید و مشخص شد؛ رابطه معناداری میان این دو متغیر در سطح میانه وجود ندارد. این فرضیه با نتایج پژوهش پیش قدم و کامیابی گل (Pishghadam & Kamyabi Gol, 2009) که مشابه جستار حاضر، این دو متغیر را در میان زبان آموزان مؤسسات زبان انگلیسی مشهد انجام دادند، در تضاد است و دلیل این امر را شاید بتوان تفاوت در آموزش زبان های انگلیسی و فارسی دانست و همچنین این که زبان آموزان شرکت کننده در پژوهش پیش قدم و کامیابی گل (Pishghadam & Kamyabi Gol, 2009)، زبان انگلیسی را در کشور خود می آموختند؛ ولی در پژوهش حاضر، زبان فارسی به عنوان زبان دوم و در کشور مقصد آموخته شد و به نوعی محیط یادگیری می تواند اثرگذار باشد.

همچنین این فرضیه با پژوهش وحدانی و همکاران (Vahdani et al, 2022) نتایجی همسو دارد؛ زیرا در آن پژوهش، دیگر متغیرها در بهبود متغیر تلفظ تأثیری نداشت و فرضیه حاضر نیز نشان دهنده عدم ارتباط متغیر وابستگی به فرهنگ خودی با متغیر تقلید لهجه می باشد.

فرضیه دوم: رابطه‌ای میان وابستگی به فرهنگ خودی و تقلید لهجه فارسی‌آموزان سطح پیشرفته وجود ندارد.

این فرضیه نیز با توجه به آزمون ضریب همبستگی پیرسون، تایید شد. نتایج، حاکی از عدم وجود رابطه‌ای معنادار بین دو متغیر وابستگی به فرهنگ خودی و تقلید لهجه فارسی‌آموزان در سطح پیشرفته بود. این فرضیه نیز با پژوهش پیش‌قدم و کامیابی گل (Pishghadam & Kamyabi Gol, 2009) در تضاد است. همین‌طور با پژوهش بارنا (Barena, 2023) همسو نمی‌باشد. در آن پژوهش، متغیر تقلید لهجه با دیگر متغیرها، مانند صداقت اجتماعی ارتباط مستقیم دارد؛ اما در این فرضیه، متغیر تقلید لهجه ارتباطی با متغیر دلبستگی به فرهنگ خودی ندارد.

به‌طور کلی، پژوهش حاضر از آن جهت که شرکت‌کنندگان در سطح‌های متوسط و پیشرفته، از وابستگی کمی به فرهنگ خودی (با میانگین حدود ۲/۸۱۹ دی کوهن)^۱ برخوردار بودند، همسو با پژوهش شاهسوندی و همکاران (Shahsavandi et al, 2010) می‌باشد و در آن پژوهش نیز دانشجویان زبان انگلیسی میزان وابستگی کمی نسبت به فرهنگ خودی داشتند. همچنین با جستار پیش‌قدم و صادقی (Phishghadam & Sadeghi, 2011) نیز همسو می‌باشد و در آن جستار، مدرسان زبان انگلیسی وابستگی کمتری به فرهنگ خانه داشتند. همچنین با پژوهش پاینده داری نژاد و حبیب‌زاده (Payande Dari Nezhad & Habib zade, 2021) که به بررسی ارتباط دو متغیر هویت فرهنگی و نگرش زبان‌آموزان نسبت به یادگیری زبان انگلیسی پرداختند، نیز در میزان وابستگی به فرهنگ خودی زبان‌آموزان، نتیجه‌ای همسو دارد و همین‌طور با پژوهش باقری مسعودزاده و فاتحی راد (Bagheri Masoud Zade & Fatehi Rad, 2021) که اثرات آموزش زبان دوم را از طریق فضای مجازی بر هویت زبان‌آموزان سنجیدند، از نظر تحول هویت زبان‌آموزان، نتایجی همسو دارد.

فرضیه سوم: تفاوت معناداری میان میزان وابستگی به فرهنگ خودی فارسی‌آموزان سطح میانه و سطح پیشرفته وجود ندارد.

برای بررسی این فرضیه، از آزمون تی مستقل، استفاده کردیم و بنا بر نتایج آن مشخص شد که سطح معناداری بیشتر از ۰/۰۵ برابر (۰,۲۳۶ دی کوهن) است؛ طبق این نتایج، تفاوت معناداری در میزان متغیر وابستگی به فرهنگ خودی، در دو سطح دیده نمی‌شود.

نتیجه این فرضیه با پژوهش حسن‌زاده و همکاران (Hasan zade et al., 2020) که میزان وابستگی به فرهنگ خودی را در میان دو گروه دانشجویان و زبان‌آموزان انگلیسی، سنجیده و مقایسه کردند، در تضاد است؛ زیرا در پژوهش ذکر شده، زبان‌آموزان وابستگی کمتری به فرهنگ بومی خود داشتند و آن میزان با وابستگی به

^۱ Cohen's D

فرهنگ خودی دانشجویان متفاوت بود؛ اما در پژوهش کنونی، میان دو سطح پیشرفته و میانه، از نظر وابستگی به فرهنگ خانه، تفاوت معناداری یافت نشد.

همچنین با پژوهش اسپنسر (Spencer, 2022) نیز در تضاد بود. در آن جستار، میزان دلبستگی به فرهنگ زبان مبدأ زبان آموزان پیشرفته، برابر با میزان کمتری نسبت به زبان آموزان مبتدی بوده، ولی در جستار حاضر، این مقدار متفاوت است و در این جهت، با نتایج پژوهش گدیکبال (Gedik Bal, 2022) نیز در تمایز است. نتایج آن پژوهش حاکی از میزان بیشتری از وابستگی به فرهنگ خودی را در میان زبان آموزان نشان می‌دهد. نتایج این فرضیه با پژوهش روحانی و حسینی (Ruhani & Hosseiny, 2021) از آن جهت که در هر دو جستار، میزان یادگیری فرهنگ زبان مقصد را می‌سنجد، همسو بوده و نتایج آن پژوهش، گویای به کارگیری عناصر فرهنگی زبان مقصد در کتاب‌های آموزشی زبان بوده است.

فرضیه چهارم: تفاوت معناداری میان میزان تقلید لهجه در فارسی آموزان سطح میانه و سطح پیشرفته وجود ندارد.

برای بررسی این فرضیه نیز همانند فرضیه پیشین، از آزمون تی مستقل استفاده کردیم و بنا بر نتایج آن آزمون، سطح معنی‌داری کمتر از ۰/۰۵ دی کوهن بود که در نتیجه آن، می‌توان ادعا کرد؛ تفاوت معنادار میان میزان متغیر تقلید لهجه در میان دو سطح پیشرفته و میانه وجود دارد و میانگین تقلید لهجه در سطح پیشرفته، بیشتر می‌باشد.

این پژوهش با دیگر پژوهش‌هایی که در حوزه تقلید لهجه صورت پذیرفته است نیز اشتراکات و تضادهایی دارد؛ مانند پژوهش آنجلوسکا و هان (Angelovska & Hahn, 2009) که رتبه‌بندی داوران بومی را نسبت به لهجه غیربومیان سنجیدند و در نهایت مشخص شد، غیربومیان انگلیسی، درصد کمی، تقلید لهجه زبان خود را داشتند و در این ویژگی، همانند میزان تقلید لهجه فارسی آموزان پژوهش حاضر می‌باشد (میانگین ۰/۰۶ دی کوهن).

نتایج با پژوهش بونسوک و فنگ (Boonsuk & Fang, 2022) نیز هم‌راستا است. در آن پژوهش ارزیابی زبان آموزان اوکراینی از لهجه انگلیسی خود ناقص و ناکافی بود و نتایج پژوهش حاضر نیز هم‌جهت با نتایج آن پژوهش، حاکی از نقایص بسیار در تلفظ فارسی آموزان بود؛ البته در پژوهش بونسوک و فنگ، خود زبان آموزان به ارزیابی تلفظ و لهجه خود پرداختند؛ ولی در پژوهش حاضر ارزیابی طبق ملاک‌های مشخص توسط پژوهش‌گر صورت گرفت.

از پژوهش‌هایی که نتایج حاضر با آن در تضاد می‌باشد، پژوهش اورتیزفرناندز (Ortiz Fernandez, 2021) می‌باشد و طی آن آگاهی فرهنگی زبان آموزان بر درک عبارات زبانی اثرگذار بوده است. به‌طور کلی، پژوهش حاضر

با پژوهش‌های پیش از خود، اشتراکات و منافات فراوانی دارد که به بیان تعدادی از آن‌ها پرداختیم. در ادامه کاربردهای پژوهش ارائه می‌شود.

۷. نتیجه‌گیری و پیشنهادهای آموزشی و پژوهشی

در نتیجه این پژوهش، ارتباطی میان دو متغیر وابستگی به فرهنگ خودی و تقلید لهجه فارسی‌آموزان وجود نداشت و میزان تقلید لهجه در فارسی‌آموزان سطح پیشرفته، بیشتر از سطح میانه بود؛ بنابراین متغیرهای دیگر می‌تواند در این نتیجه اثرگذار باشد؛ مانند هوش‌های چندگانه و ...

نتایج، نشان‌دهنده آن است که در میان فارسی‌آموران، میانگین میزان وابستگی به فرهنگ خودی، بر اساس مقدار دی کوهن^۱ برابر با (۲/۸۱۹) بوده و به معنای تأثیر فرهنگ مقصد بر آنان می‌باشد و باید در تدریس فرهنگ، توجه شایان شود که فرهنگ فارسی‌آموزان متزلزل نشود و همین‌طور بر اساس میانگین تقلید لهجه (۶/۰۱۶) پی به برقراری ارتباط متعادل فارسی‌آموزان با افراد می‌بریم و می‌توان گفت؛ توجه به تلفظ در آموزش زبان فارسی به گونه‌ای کارآمد صورت پذیرفته است. همچنین درباره تفاوت متغیر تقلید لهجه از زبان مبدأ در میان فارسی‌آموزان سطح پیشرفته و میانه (سطح پیشرفته میزان تقلید بیشتری را از زبان خود داشتند) باید این اختلاف نیز برطرف شود و چرایی آن مورد بررسی قرار گیرد.

به پژوهشگران آینده، با توجه نتایج به‌دست آمده از متغیرهای وابستگی به فرهنگ خودی و تقلید لهجه در پژوهش حاضر، پیشنهادهای ذیل ارائه شده است:

۱. علت‌های میزان وابستگی به فرهنگ خودی در فارسی‌آموزان سطوح مختلف بررسی شود و پژوهشگران به دنبال چرایی آن باشند.

۲. دیگر عوامل اثرگذار در وابستگی به فرهنگ خودی؛ مانند هوش فرهنگی و یا شیوه تدریس مدرسان مورد بررسی قرار گیرد.

۳. به تقلید لهجه فارسی‌آموزان و دیگر عوامل مؤثر بر آن توجه کنند؛ زیرا در این حوزه، پژوهش‌های کمتری صورت پذیرفته است و محققان می‌توانند ارتباط نحوه آموزش تلفظ مدرسان را با تقلید لهجه فارسی‌آموزان، مورد بررسی قرار دهند.

فهرست منابع:

ابراهیمی، شراره؛ افراز، شهرام. و صمیمی، فضل‌الله. (۱۳۹۹). نقش هوش چندگانه در هویت فرهنگی و پیشرفت زبان‌آموزان ایرانی زبان انگلیسی. پژوهش‌های زبان‌شناختی در زبان‌های خارجی، ۱(۱)، ۱-۱۸.

^۱ Cohen-d

- باقری مسعودزاده، آذر. و فاتحی راد، ندا. (۱۴۰۰). ساخت هویت و یادگیری الکترونیکی: نقش آموزش مجازی در هویت زبان آموزان ELF. *مجله فرهنگ، زبان و ترجمه*، دوره ۴، شماره ۲، ۸۸-۱۰۶.
- باقری نویسی، رضا. و توحیدی راد، اویس. (۱۳۹۸). بررسی رویکرد معلمان و فراگیران زبان انگلیسی به عنوان زبان خارجی نسبت به تلفظ آموزش ضمنی و صریح. *پژوهش‌های زبان‌شناختی در زبان‌های خارجی*، دوره ۹، شماره ۲، ۳۴۶-۳۲۳.
- پاینده داری نژاد، زهره. و حبیب زاده، حامد. (۱۴۰۰). بررسی رابطه میان هویت فرهنگی و نگرش دانش‌آموزان مقطع دبیرستان استان تهران نسبت به یادگیری زبان انگلیسی. *پژوهش‌های زبان‌شناختی در زبان‌های خارجی*، دوره ۱۱، شماره ۲، ۲۷۲-۲۵۵.
- پیش‌قدم، رضا و کامیابی گل، عطیه. (۱۳۸۸، مهر). *رابطه بین لهجه بومی و فرهنگ‌زدایی در بین زبان‌آموزان انگلیسی در ایران*. مقاله ارائه شده در هفتمین کنفرانس بین‌المللی TELLSI در ایران، یزد: دانشگاه یزد.
- تاج‌بخش، پروین. و قپانچی، ضرغام. (۱۳۹۶). بررسی رابطه فرهنگ خانه و موفقیت معلمان زبان انگلیسی در دبیرستان. *مجله بین‌المللی یادگیری زبان و جهان زبان‌شناسی کاربردی (IJLLALW)*، دوره ۱۵، شماره ۴، ۳۷-۲۳.
- جعفری، فاطمه. و نوابی، اعظم السادات. (۱۳۹۳). خواندن و درک مطلب فارسی (ویژه زبان‌آموزان ایرانی). تهران: انتشارات دانشگاه تهران.
- حسن‌زاده، صبا؛ ستوده‌نما، الهه و پارسائیان، سیده فهیمه. (۱۳۹۹). مقایسه وابستگی به فرهنگ بومی در دانشجویان زبان انگلیسی و زبان‌آموزان مؤسسه مطالعات زبان و ترجمه، دوره ۵۳، شماره ۴، (پیاپی ۴)، ۱۳۵-۱۶۴.
- زارع، سعیده؛ صفایی قلاتی، مهدی. و یاراحمدزهی، ناهید. (۱۳۹۹). انتقال آوایی در گفتار فارسی فارسی‌آموزان چینی با تمرکز بر فضای واکهای. *پژوهش‌نامه آموزش زبان فارسی به غیر فارسی‌زبانان*، دوره ۹، شماره ۱، ۱۴۹-۱۷۶.
- روحانی، علی. و حسینی، محسن. (۱۴۰۰). تحلیل فرهنگ در مجموعه کتاب‌های درسی انگلیسی محلی. *مجله زبان-شناسی کاربردی و ادبیات کاربردی: دینامیک*، ۹(۲)، ۱۷۱-۱۹۳.
- شاهسوئندی، شهره؛ قنسولی، بهزاد. و کامیابی گل، عطیه. (۱۳۸۹). طراحی و اعتبارسنجی پرسشنامه پیوست فرهنگ خانه برای دانشجویان زبان خارجی و کاربرد آن. *دانشگاه فردوسی مشهد*، دوره ۱، شماره ۱، ۷۶-۴۹.
- صادقی سهل‌آباد، زینب. (۱۴۰۰). بازنمایی فرهنگ در فرایند آموزش زبان خارجی از دیدگاه زبان‌شناسان روس. *پژوهش‌های زبان‌شناختی در زبان‌های خارجی*، دوره ۱۱، شماره ۲، ۲۹۶-۳۱۰.
- ضرغامیان، مهدی. (۱۳۸۱). *دوره آموزش زبان فارسی از مبتدی تا پیشرفته: دوره متوسطه*. جلد دوم. تهران: دبیرخانه شورای گسترش زبان و ادبیات فارسی.
- کامیابی گل، عطیه؛ طاهرزاده، میترا. و قاضی جولانی، مینا. (۱۳۹۴). ارزیابی میزان علاقه فارسی‌آموزان عرب‌زبان به فراگیری فرهنگ ایرانی. *آموزش زبان فارسی*، دوره ۱، شماره ۲، ۸۲-۶۹.
- کرامش، کلیر. و معینی میبدی، مریم. (۱۴۰۰). بازنگری به مبحث زبان و فرهنگ در آموزش زبان انگلیسی. *پژوهش‌های زبان‌شناختی در زبان‌های خارجی*، دوره ۱۱، شماره ۲، ۱۵۳-۱۷۳.
- مهران، پریسا؛ ستوده‌نما، الهه. و مرنندی، سیده. سوسن. (۱۳۹۴). دیدگاه‌های زبان‌آموزان در مورد مفهوم فرهنگ و بازتاب آن در آموزش زبان انگلیسی به دانشجویان ایرانی. *فصلنامه علمی - پژوهشی زبان‌پژوهی دانشگاه الزهراء(س)*، دوره ۷، شماره ۱۷، ۱۴۳-۱۷۴.
- وحدانی، فریدون؛ دیوسار، هدا و عالم، مریم. (۱۴۰۱). بررسی رابطه بین راهکارهای یادگیری تلفظ (PLS) و پیشرفت تلفظ. *مجله ایرانیان زبان انگلیسی برای اهداف دانشگاهی*، دوره ۱۱، شماره ۲، ۷۳-۵۶.

References:

- Angelovska, T., & Han, A. (2009). *English with a native-like accent: An empirical study on proficiency*. University of Munich.
- Bagheri Nevisi, R., & Tohidirad, O. (2018). Investigating EFL teachers and learners attitudes toward implicit and explicit instruction of pronunciation. *Jornal of Foreign language Researh*, 9(2), 323-346. [In Persian]
- Bagheri Masoudzade, A., & Fatehi Rad, N. (2022). Identity construction and e-learning: The role of virtual teaching in EFL learners' identity. *Journal of Language, Culture, and Translation*, 4(2), 88-106. [In Persian]
- Barbcova', k., & skarnitzl, r. (2018). Foreign or native- like? The attitudes of Czech ELF learners towards accents of English and thire use as pronunciation models. *Studies in Applied Linguistics*, , 38-50.
- Barona, D. V. (2024). Native and non-native speakers' perceptions of non-native accents. *LL Journal*, 19(2).
- Berry, J. W. (2001). A psychology of immigration. *Journal of Social Issues*, 57(3), 615–631.
- Boonsuk, Y., & Fang, F. (2022). Perennial language learners or competent language users: An investigation of international students' attitudes towards their own and native English accents. *RELC Journal*, 53(1), 40-55.
- Brown, H. D. (2007). *Principles of language learning and teaching (2nd. Ed.)*. Prentice-Hall, Inc.
- Brown, A. (2014). *Pronunciation and phonetics: A practical guide for English language teachers*. Rutledge.
- Dörnyei, Z. (2011). *Research methods in applied linguistics*. Oxford University Press.
- Feng, X. (2017). A study of language transfer in the process of second language acquisition. *Nanchang Institute of Science & Technology*, Proceedings of International Conference on Innovations in Economic Management and Social Science. *Advances in Economics, Business and Management Research*, 29, 1075- 1079. DOI: [10.2991/iemss-17.2017.202](https://doi.org/10.2991/iemss-17.2017.202)
- Gedik Bal, N. (2022). Cultural intelligence of English language learners and their perceived strengths and weaknesses in intercultural communication. *The Electronic Journal for English as a Second Language*, 26(2), 1-18. [In Persian]
- Hasanzade, S., Sotoudenama, E., & Paesaeiyan, S. F. (2020) Comparing the dependence on native culture in English language students and institutional language learners. *Journal of language and translation studies*, 53(4), 135-164. [In Persian]
- Jafari, F. & Navabi, A. (2014). *Reading and understanding Persian (especially for Iranian language learners)*. Tehran University Press. [In Persian]
- Kamasak, R., Ozbilgin, M., & Atay, D. (2020). The cultural impact of hidden curriculum on language learners: A review and some implications for curriculum design. *Bahcesehir University*, 104-125. [In Persian]
- Kamyabi Gol, A., Taherzade, M., & Ghazi Joolae, M. (2014). Evaluation of the level of Persian interest of Arabic language students in learning Iranian culture. *Farsi language training*, 1(2). 69-82.
- Kramsch, C., & Moeini Meybodi, M. (2021). Reframing the language/culture debate in the teaching of English. *Journal of Foreign Language Research*, 11(2), 1-21. [In Persian]

- Lio, j., Fan. F.** (2017). Perceptions, awareness and perceived effects of home culture on intercultural communication: Perspectives of university student in china. *System*, 67, 25-37.
- Mehram, P., Sotoudenama, E., & Marandi, S. S.** (2016). Iranian EFL learners' beliefs about culture and its reflection on teaching English language. *Iranian Journal of Language research*, 7(17), 143-174. [In Persian]
- Norton, P. B.** (1995). Social identity, investment, and language learning. *Ontario Institute for Studies in Education*, 29(1), 9-31.
- Ortiz Fernandez, P.** (2021). Derivation of ironical implicatures by English foreign language learners: Do language proficiency and culture play a role?. University of the Basque Country, Faculty of Literature, 1-39.
- Payandeh DariNejad, Z., Habibzadeh, H.** (2021). Examining the relationship between cultural identity and attitude of high school students of Tehran toward learning English. *Foreign Language Research Journal*, 11(2), 103-120. [In Persian]
- Pishghadam, R., & Kamyabi Gol, A.** (2009). *The relationship between native-like accent and deculturation among EFL learners in Iran. Paper presented at the 7th International TELLSI Conference in Iran, Yazd: Yazd University.*
- Pishghadam, R., & Sadeghi, M.** (2011). Home Culture attachment and access to social/cultural capital: A case of Iranian English foreign language teachers. *African Journal of Social Sciences*, 3(1), 56-65.
- Sadeghi Salehabad, Z.** (2021). Representation of culture in the process of teaching a foreign language from the point of view of Russian linguists. *Journal of foreign language research*, 2(11), 296-310. [In Persian]
- Shahsavandi, Sh., Ghonsoly, B., & Kamyabi Gol, A.** (2010). Designing and validating Home Culture Attachment Questionnaire for students of foreign language and its application. *Studies in Applied Linguistics*, 1(1), 135-164.
- Schumann, J.** (1990). Extending the scope of the acculturation/pidginization model to include cognition. *TESOL Quarterly*, 24(4), 667-684.
- Spencer, J.** (2022). The other third culture kids: EAL learners' views on self- identity, home culture, and community in international schools. *University of Essex*, 13(3), 1-18.
- Tajbakhshi, P., & Ghapanchi, Z.** (2017). The relationship between home culture attachment and FL teachers' success in high school. *International Journal of Language Learning and Applied LinguisticsWorld (IJLLALW)*, 15(4), 23-37.
- Vahdany, F, Divsar, H., & Alem, M.** (2022). The interface between pronunciation learning strategies (PLS) and pronunciation achievement. *Chabahar Maritime University Iranian Journal of English for Academic Purposes*, 11(2), 56-73. [In Persian]
- Zare, S., Safaie-Qalati, M., & Yarahmadzehi, N.** (2020). Phonological transfer in Chinese Persian language learners: Vocalic space in focus. *Journal of Teaching Persian to Speakers of Other Language*, 9(1), 149-176. [In Persian]
- Zarghamian, M.** (2002). *Persian language course from beginner to advanced: Secondary level* Secretariat of the Council for the Development of Persian Language and Literature. [In Persian]